

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 8551 van 12 maart 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
"Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Tuz Khurmatu, nabij Kirkuk, in Centraal-Irak. U zou in het verleden bodybuilder geweest zijn. Sinds 2005 zou u beginnen werken zijn in een kebabzaak. Op 19 april 2007 zou u omstreeks 19u zijn benaderd door vier mannen die u vanuit hun wagen aanspraken. Ze zouden u gevraagd hebben of u voor hun organisatie, "Al-Tawhid wa l-Jihad" wilde werken. U zou hen duidelijk gemaakt hebben dat u niet geïnteresseerd was in hun voorstel. Vervolgens zou één van de mannen een groot slagermes bovengehaald hebben en u met de dood hebben bedreigd. Toen u terug thuis was, zou u uw schoonbroer Nasim hebben opgebeld. Hij zou u aangeraden hebben om aangifte te doen van wat u was overkomen. De volgende dag om 8u 's morgens zou u samen met Nasim naar de lokale politie gegaan zijn. U zou ongeveer één uur door Naqib (A.) zijn ondervraagd. Er werd overeengekomen dat diezelfde namiddag de politie naar de kebabzaak om de situatie in het oog te houden. Van 13u30 tot ongeveer 14u15 zouden verschillende politieagenten in de kebabzaak aanwezig zijn geweest. Om 18u30 zou u naar huis gegaan zijn. Onderweg zou u opnieuw benaderd zijn, deze keer door twee van de vier mannen die u eerder hadden aangesproken. Ze zegden u dat ze de politie in de kebabzaak hadden opgemerkt. U ontkende dat u degene was die de politie had

verwittigd. Ze wezen u erop dat ze u op 22 april terug zouden opzoeken. Er werd afgesproken dat u die dag zelf in de wagen zou stappen. Uit schrik zou u hebben toegezegd met hen mee te werken. Echter, vóór ze wegreden, zou u hen nog gezegd hebben dat u ook moest zorgen voor uw zus en uw moeder. Ze lieten u weten dat dat niet hun probleem was. Vervolgens zou u naar huis zijn teruggekeerd. U zou onmiddellijk uw schoonbroer Nasim gecontacteerd hebben. Deze zou op zijn beurt een bevriende smokkelaar gecontacteerd hebben. De volgende morgen, op 21 april 2007, zou uw schoonbroer u naar Kirkuk hebben gebracht. Op 22 april zou u vanuit Kirkuk naar Istanbul (Turkije) gereisd zijn, waar u op 24 april 2007 aankwam. Op 28 april 2007 zou u vanuit Istanbul naar België gereisd zijn, waar u op 4 mei 2007 aankwam. Dezelfde dag vroeg u asiel aan in België."

2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend. U heeft uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geenszins aannemelijk gemaakt. U heeft in de loop van uw asielpcedure een aantal tegenstrijdige verklaringen afgelegd waardoor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag volledig in het gedrang komt.

Zo legde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) volgende verklaringen af over de eerste keer dat u door de terroristen werd benaderd: "**ik vroeg hen enkele dagen bedenktijd om erover (hun voorstel) te kunnen nadenken. Eén van de inzittenden zei toen tegen een andere in de auto die blijkbaar de leider was: 'laat me hem onthoofden want hij wil niet samenwerken'. Die leider zei toen tegen mij dat hij de baas was en dat hij me drie dagen de tijd gaf om na te denken**" (zie gehoorverslag DVZ, vraag 41). Op het Commissariaat-generaal legde u andere verklaringen af. Volgens deze versie zouden de terroristen u zelf **enkele dagen bedenktijd hebben voorgesteld**. Op de vraag of zij u dan in concreto drie dagen bedenktijd voorstelden, antwoordde u dan weer negatief. **U had hen namelijk zelf gevraagd om drie dagen te krijgen**. Verder werd u gevraagd waaruit u kon afleiden dat één van de vier de leider was. U antwoordde dat dit bleek uit de gesprekken die de vier onderling voerden. **U voegde eraan toe dat het zeker niet letterlijk was gezegd dat één van hen de leider was**. Na confrontatie met bovengenoemde verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken ontkende u deze te hebben afgelegd (zie gehoorverslag CGVS, dd. 23 oktober 2007, p. 9). Nochtans zijn uw verklaringen klaar en duidelijk weergegeven in het gehoorverslag voor de Dienst Vreemdelingenzaken en werden ze achteraf nog eens voorgelezen. U ondertekende dit gehoorverslag trouwens voor akkoord, zonder toevoeging van enige opmerking (zie gehoorverslag DVZ, vraag 41). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u in het begin van het interview op het Commissariaat-generaal duidelijk te kennen gaf dat er geen communicatieproblemen waren geweest tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag CGVS, dd. 23 oktober 2007, p. 2).

In verband met de tweede keer dat u door de terroristen werd benaderd, legde u onder meer de volgende verklaringen af: "**Vóór ze wegreden, zei ik nog dat ik zoiets (deelnemen aan terroristische activiteiten) niet kon doen omdat ik verantwoordelijk was voor mijn moeder en mijn zussen. Daarop zeiden ze dat dat dat voor hen geen probleem was, dat het mijn probleem was en dat ik dat zelf maar moest oplossen**" (zie gehoorverslag DVZ, vraag 41). Op het Commissariaat-generaal kreeg u ruim de gelegenheid om in detail verklaringen af te leggen over de tweede keer dat u door de terroristen werd benaderd. Hierna werd u gevraagd of uzelf nog iets tegen hen had gezegd vóór ze wegreden. U antwoordde hier negatief op. **U beaamde dat u aan hen liet uitschijnen dat u wel degelijk op hun voorstel zou ingaan. Meer zelfs, U stelt dat u uitdrukkelijk akkoord bent gegaan, u durfde niet anders**. Vervolgens werd u geconfronteerd met bovengenoemde verklaringen die u voor de Dienst Vreemdelingenzaken had afgelegd waar u geen gewag heeft gemaakt van het feit dat u had ingestemd met het voorstel. U werd erop gewezen dat de verklaringen die u even daarvoor had afgelegd op het Commissariaat-generaal hiermee flagrant tegenstrijdig zijn. U antwoordde dat u de details allemaal niet meer zo goed kon herinneren (zie gehoorverslag CGVS, dd. 23 oktober 2007, p. 13). Deze uitleg is niet afdoende.

Omwille van bovenstaande redenen wordt uw asielrelaas in een bedrieglijk daglicht gesteld. In de marge moet nog opgemerkt dat het weinig geloofwaardig is dat een aantal terroristen zich als dusdanig kenbaar maken aan u, u vervolgens met de dood bedreigen wanneer u eerst te kennen geeft niet op hun voorstel tot samenwerking te willen ingaan, om u tenslotte te laten gaan en enkele dagen bedenktijd te geven. U kreeg immers aldus ruimschoots de tijd en de gelegenheid om de autoriteiten op de hoogte te brengen van hetgeen u was overkomen, iets wat u, althans volgens uw verklaringen, wel degelijk zou hebben gedaan. U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde dat ze de mensen ervan wilden overtuigen dat ze geen terroristen waren en dat men u wellicht precies daarom had laten gaan (zie gehoorverslag CGVS, dd. 23 oktober 2007, p. 10). Deze uitleg kan niet overtuigen. U had immers even daarvoor nog gezegd dat ze zich als terroristen hadden voorgesteld en dat u duidelijk schrik had voor hen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 23 oktober 2007, p. 10). Het is dan ook niet logisch dat ze een dergelijk risico zouden nemen, geenszins verzekerd van uw medewerking of loyaliteit.

*Ter staving van uw asielrelaas legde u uw originele identiteitskaart voor. Na verificatie van dit document door de federale politie blijkt dat deze identiteitskaart **volledig vals** is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat u een valse identiteitskaart voorlegde, bevestigt het bedrieglijke karakter van uw asielrelaas. Na confrontatie met deze bevindingen tijdens het tweede gehoor op het CGVS, waar u de mogelijkheid werd geboden hiervoor een uitleg te geven, blijft u bij uw verklaring dat het een echt document betreft dat u het zelf bent gaan afhalen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 4 december 2007, p. 2). U blijft aldus de vastgestelde fraude volhouden.*

Uit bovenstaande blijkt dat u op intentionele manier heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden. De hierboven vastgestelde fraude is van dien aard dat volgens het rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit" uw algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd en dat u noch de hoedanigheid van vluchteling, noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Het CGVS kan zich immers geen correct beeld vormen van uw profiel, uw juiste identiteit, de preciese regio vanwaar u afkomstig bent en de plaats(en) waar u recentelijk heeft verbleven.

Ter staving van uw asielrelaas legde u bijkomend een kopie van uw bewijs van nationaliteit voor en uw originele geboorteakte. Deze door u voorgelegde documenten zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Immers, u legt geen origineel voor van uw nationaliteitsbewijs zodat de herkomst en authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Tot slot, in het licht van de vastgestelde fraude betreffende uw originele identiteitskaart, rijzen er evenzeer twijfels aangaande de bewijswaarde van de geboorteakte. Overigens attesteert dit document enkel dat u in Tuz bent geboren maar geeft dit geen indicaties betreffende uw latere verblijfplaats(en)."

3.1. Verweerder voert aan dat de vordering niet-ontvankelijk is omwille van het algemeen rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*". De door verzoeker bijgebrachte identiteitskaart blijkt, na onderzoek door de federale politie, vals te zijn daar het document een kleurenkopie is van een Iraakse identiteitsdocument. Verzoeker ontbeert derhalve het vereiste rechtmatig belang.

3.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker een identiteitskaart bijbrengt die blijkens het onderzoek van de federale politie een kleurenkopie is. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker gebruik maakte van een andere identiteit bij de indiening van zijn asielaanvraag. Verzoeker brengt immers ook een originele geboorteakte bij waarvan de authenticiteit niet in vraag wordt gesteld. De onregelmatigheden vastgesteld op de door verzoeker aangebrachte documenten zijn op zich onvoldoende om *in casu* het rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*" toe te passen. De exceptie wordt verworpen.

4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een

aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

5.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van de beginselen van zorgvuldig bestuur "*zijnde de procedure en materiële zorgvuldigheid*". Verzoeker voert aan dat hij de identiteitskaart zelf heeft afgehaald. Hij stelt dat het oordeel van de federale politie over de identiteitskaart niet is gemotiveerd en dat de op de identiteitskaart verrichte onderzoekshandelingen niet werden medegedeeld.

Inzake de tegenstrijdigheden die het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) aanhaalde om de bestreden beslissing te motiveren betoogt verzoeker:

- nopens de bedenktijd, dat hij niet zomaar bedenktijd kan vragen omwille van zijn ondergeschikte positie ten aanzien van de terroristen. Hij kon niet zomaar meewerken en kon niet onmiddellijk beslissen, hetgeen veronderstelt dat hij om bedenktijd vraagt. De terroristen hebben hem aldus op zijn vraag bedenktijd gegeven. Het betreft een tegenstrijdigheid over een detail;

- omtrent de leider van de terroristen, dat hij uit het geheel van handelingen kon opmaken dat de ene Arabier de leider was;

- aangaande de deelname aan terroristische activiteiten, dat hij tijdens het gesprek met de terroristen een uitweg zocht om niet te moeten deelnemen, waardoor hij aanvankelijk zei dat hij niet kon deelnemen omdat hij de kostwinner is, doch dat hij uiteindelijk bang werd, waardoor hij liet uitschijnen dat hij op hun voorstel zou ingaan.

Verzoeker haalt tevens aan dat er door vertaling nuanceverschillen kunnen worden gecreëerd.

In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van artikel 48/3, §2, b, van de voormelde wet van 15 december 1980. Verzoeker is afkomstig uit Tuz Khurmatu, nabij Kirkuk in Centraal-Irak, aangezien hij op alle vragen omtrent geografische kenmerken een correct antwoord kon geven. Tevens was zijn verhaal coherent en de opgeworpen tegenstrijdigheden zijn niet van aard dat zijn relaas ongeloofwaardig is. Verzoeker werd belaagd door terroristen en lichte de veiligheidsdiensten hieromtrent in. De politie kwam evenwel slechts gratis eten in zijn restaurant maar kon hem geen effectieve en afdoende bescherming leveren. Verzoeker heeft evenmin een binnenlands vluchtalternatief.

5.2. Uit het administratief dossier blijkt dat het CGVS tot het besluit kwam dat de voorgelegde identiteitskaart een vervalsing betrof aangezien de federale politie stelde "*Le document examiné est une contrefaçon totale: Le support est une reproduction couleur d'une carte d'identité iraquienne*" (eigen vertaling: "*het onderzochte document is een totale vervalsing: de drager is een kleurenkopie van een Iraakse identiteitskaart*"). De reden waarom de identiteitskaart als vals werd beoordeeld wordt aldus gemotiveerd door de federale politie, die geen persoonlijk belang heeft om onjuiste verklaringen te geven en als dusdanig de nodige garanties biedt inzake de objectiviteit van het onderzoek waarbij werd vastgesteld dat het een kleurenkopie betreft van een originele Iraakse identiteitskaart. Het bijbrengen van een vervalste identiteitskaart ondermijnt verzoekers geloofwaardigheid.

Inzake de bedenktijd die verzoeker al dan niet zelf zou hebben gevraagd dient te worden vastgesteld dat de bestreden motivering op basis van zijn verklaringen terecht stelt dat er discrepanties zijn in zijn verklaringen omtrent wie de bedenktijd voorstelde en hoelang deze dan zou bedragen (administratief dossier, stuk 11, p.9; stuk 6, p.9). Aangaande het feit of de beweerde leider zich als dusdanig voorstelde is echter wel uit verzoekers verklaringen af te

leiden dat hij hieromtrent meer een vermoeden uitte, gebaseerd op de situatie, dan een zekerheid op basis van gezegden. Omtrent zijn verklaringen bij de tweede benadering door de terroristen stelt de Raad vast dat de bestreden motivering steun vindt in het administratief dossier waaruit blijkt dat hij bij DVZ stelde dat hij niet kon ingaan op de vraag omdat hij "verantwoordelijk was voor zijn moeder en mijn zussen" terwijl hij op het CGVS verklaarde "ja, ik heb zelfs OK gezegd" (stuk 11, p.10; stuk 6, p.13). De bestreden beslissing stelt tevens terecht dat het weinig geloofwaardig is dat terroristen aan verzoeker bedenktijd zouden geven en een datum en werkwijze voor een ontmoeting zouden bepalen (administratief dossier, stuk 11, p.10) terwijl dit de mogelijkheid zou laten voor verzoeker om de autoriteiten te waarschuwen. Verzoekers verklaringen zijn bijaldien incoherent en leiden tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de verhoorverslagen van de Dienst Vreemdelingenzaken en van het Commissariaat-generaal en dat verzoeker tijdens die gehoren de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (R.v.St., X., nr. 169.222, 21 maart 2007; R.v.St., X., nr. 165.215, 28 november 2006). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het eerste middel is ongegrond.

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoekers stelling dat hij, indien het aangebrachte asielrelaas al geloofwaardig zou zijn, *quod non*, de bescherming van de autoriteiten niet verkreeg is niet aannemelijk omdat (i) het een loutere bewering is dat de politieagenten slechts uit waren op gratis eten (ii) hij op 22 april 2007 reeds vertrok vanuit Kirkuk naar Istanbul, terwijl dit de datum van de afspraak was met de beweerde terroristen en hij door zijn vertrek de politiediensten in de onmogelijkheid stelde de beweerde oorzaak van zijn problemen te vatten. Het tweede middel is ongegrond.

6.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, overeenkomstig artikel 48/4, §2, c, van de voormelde wet van 15 december 1980, omwille van zijn bewezen afkomst uit Tuz Khurmatu, dat nabij Kirkuk gelegen is.

6.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van het CGVS over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet zij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij het CGVS herhaaldelijk werd ondervraagd omtrent zijn afkomst uit Tuz Khurmatu, waarbij hij in staat was gedetailleerde informatie te verstrekken omtrent de regio waarvan hij verklaart afkomstig te zijn (administratief dossier, stukken 3 en 6). Er zijn in het administratief dossier geen gegevens voorhanden die erop wijzen dat de door verzoeker verstrekte antwoorden niet correct zouden zijn. Mede in acht genomen dat verzoeker zijn originele geboorteakte neerlegt, dewelke blijkens de bestreden beslissing attesteert dat verzoeker is geboren te Tuz Khurmatu, dient derhalve te worden aangenomen dat verzoeker afkomstig is van Tuz Khurmatu.

A. DE POOTER.

W. MULS.